

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. november 2022 blev i sag nr. 98600:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 17/8 2022 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"En 2 meter høj HTH-bryggersdør faldt skråt ned over højre forfod, da en håndværker fejlmonte-rede døren. Jeg fik brud på 3., 4. og 5. tå tæt på ved grundledet og følger efter brud på grund-ledet af 3.4. og 4. tå groet skævt sammen og en fejlhelet brud i 5. media. Siden 2014 fået flere smerter i hele forfoden og jeg begyndte at overbelaste svanfodsenen, højre hæl, indersiden højre andel, og indersiden højre knæ, når jeg går og cykler. fik konstateret en hælspe. for 4 år siden begyndte jeg at overbelaste storetåen og i 2020 fik jeg konstateret noget betændelse i mellem 2. og 3. interstit. Min fysioterapeut mener ikke, at jeg kan afvikle over 4. og 5. tå. De sidste 6-7 år har jeg haft brænden i forfoden om aftenen, når jeg skal sove og har brug is, Voltaren forte og pano-dil.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg mener méngraden er mere en 5 %, da jeg har fået flere smerter og udgifter til behandling, medicin, sko og såler."

Selskabet har i brev af 6/9 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen såle-des:

"Sagen vedrører, at klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at genoptage hendes sag fra 2007 med henvisning til, at hendes krav er forældet.

Selskabet har i sagen anerkendt, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde, og har den 26. februar 2008 udbetalt godtgørelse svarende til 5 % varigt mén.

Klageren var på skadetidspunktet omfattet af en ulykkesforsikring med forsikringsbetingelserne 0406. Forsikringsbetingelserne fremlægges som bilag 1.

Sagsfremstilling

Klageren kom den 17. januar 2007 til skade med sin højre fod, hvor hun fik frakturer af flere knogler i foden.

Selskabet anerkendte skaden og udbetalte den 26. februar 2008 76.704,50 kr. til klageren svarende 5 % varigt mén.

Herefter hørte selskabet intet fra klageren vedrørende sagen, førend hun den 13. januar 2017 kontaktede selskabet med ønske om genoptagelse. Selskabet sendte i den forbindelse et brev til klageren om, at hun skulle indsende nye lægelige oplysninger, hvorefter selskabet ville se på sagen.

Selskabets brev til klageren af den 13. januar 2017 fremlægges som bilag 2

Den 7. oktober 2020 kontaktede klageren selskabet telefonisk med nyt ønske om genoptagelse af sagen. Da selskabet intet havde hørt fra klageren angående skaden siden januar 2017, genfremsendte selskabet brevet af 13. januar 2017. Selskabets mail herom fremlægges som bilag 3.

Klageren sendte den 21. januar 2021 de nye oplysninger fra diverse behandlere til selskabet sammen med en redegørelse af sagsforløbet. Klagerens mail fremlægges som bilag 4, redegørelsen fremlægges som bilag 4.1, og oplysningerne fra behandlerne fremlægges som bilag 5.

Selskabet afviste den 15. februar 2021 ved en realitetsafgørelse at genoptage klagerens sag med henvisning til, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens forværrede gener. Selskabets afvisning fremlægges som bilag 6.

På baggrund af selskabets afvisning sendte klageren den 11. maj 2021 en mail til selskabet med yderligere spørgsmål til afgørelsen. Klagerens mail fremlægges som bilag 7.

Selskabet besvarede klagerens spørgsmål den 28. maj 2021, og svaret blev genfremsendt til klageren den 3. november 2021. Selskabets svar til klageren fremlægges som bilag 8.

Den 28. februar 2022 sendte klageren en klage til selskabets klageansvarlige afdeling, Kvalitet, hvor hun også vedhæftede nogle journaloplysninger fra behandlere. Klagen til Kvalitet fremlægges som bilag 9 og oplysningerne vedhæftet fremlægges som bilag 9.1-9.5.

Kvalitetsafdelingen fastholdt den 29. marts 2022 afvisningen af genoptagelse med henvisning til, at klagerens krav var forældet den 15. februar 2022, hvilket var forud for klagen til Kvalitetsafdelingen. Svaret fra Kvalitet fremlægges som bilag 10.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Selskabets vurdering

Selskabet udbetalte den 26. februar 2008 godtgørelse svarende til et varigt mén på 5 % som følge af ulykken. Méngraden blev fastsat på baggrund af, at klageren havde smerter og stivhed i dine tæer.

I januar 2017 kontaktede klageren selskabet med henblik på at få sagen genoptaget. Derfor sendte selskabet den 13. januar 2017 et brev, hvor selskabet bad klageren om at indsende dokumentation for, at generne var forværrede.

Herefter hørte selskabet ikke fra klageren, førend den 7. oktober 2020 da hun igen kontaktede selskabet med henblik på at få sagen genoptaget.

Den 21. januar 2021 fremsendte klageren oplysninger til sagen, herunder en redegørelse for sit forløb vedrørende smerterne i sin fod, samt journaler fra diverse behandlere.

Selskabet afviste den 15. februar 2021 at genoptage sagen med henvisning til, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykken og forværringen af generne.

Den 11. maj 2021 sendte klageren en mail med spørgsmål til vores afgørelse. Disse spørgsmål besvarede selskabet den 28. maj 2021.

Selskabet hørte herefter først fra klageren igen vedrørende sagen den 28. februar 2022, bortset fra at svaret på klagerens spørgsmål blev genfremsendt i november 2021.

Af klagerens redegørelse af hændelsesforløbet dateret den 18. januar 2020 (bilag 4.1) fremgår det blandt andet, at hun igennem 5 ½ år havde oplevet tiltagende smerter under sin højre forfod, at hun 5-6 år tidligere fik en hælsore, at hun 2 år tidligere begyndte at blive øm i storetåen, og at hun de sidste 4-5 år havde haft en brændende fornemmelse i forfoden, når hun skulle sove.

Tilsvarende fremgår det af redegørelsen, at klageren i 2015 var på ortopædkirurgisk klinik på grund af smerterne, og at hun gentagende gange herefter var blevet henvist til ortopædkirurgiske klinikker på grund af smerter i foden.

Af journalen fra [sygehus] fremgår det, at klageren ved røntgen den 20. juli 2016 fik konstateret, hvad der:

'... synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå'.

Af journalen fra fysioterapeuten fremgår det, at det den 10. oktober 2016 er noteret, at klageren igennem 2 år havde haft påvirkning af facia plantarissenen.

Det fremgår at forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, at krav i anledning af en forsikringsaftale forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog § 29, stk. 2-6.

Af forældelseslovens § 3, fremgår det, at forældelsesfristen er 3 år fra man vidste eller burde have vidst, at man havde et krav.

Dette tidspunkt er efter Nævnets praksis det tidspunkt, hvor skaden havde vist sig på en sådan måde, at klageren havde rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet.

Af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, fremgår det, at krav, der er anmeldt inden forældelsesfristens udløb, tidligst forælder 1 år fra selskabet helt eller delvist afviste kravet.

Forældelsesfristen i henhold til forældelseslovens regler skal efter selskabets opfattelse senest regnes fra 20. juli 2016, da klageren ved røntgenundersøgelse fik konstateret, at:

'Der synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå'

Dette skyldes, at klageren fra dette tidspunkt måtte være bekendt med, at der kunne være en sammenhæng mellem generne og det tidligere ulykkestilfælde mod foden.

Klagerens krav forældede således i henhold til forældelseslovens regler senest den 20. juli 2019.

Selskabet bemærker i den forbindelse, at der i notaterne fra fysioterapeuten indgår oplysninger vedrørende smerter fra foden helt tilbage fra 2011.

Som nævnt ovenfor afviste selskabet den 15. februar 2021 genoptagelse af sagen på grund af manglende årsagssammenhæng. Sagens oplysninger havde i den forbindelse været forelagt en lægekonsulent, og afvisningen var således en realitetsafgørelse af sagen.

Herefter har der ikke været en reel stillingtagen til klagerens krav forud for hendes klage af den 28. februar 2022 til den klageansvarlige.

På den baggrund er det selskabets vurdering, at klagerens krav forældede den 15. februar 2022, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, hvilket var 1 år fra selskabets afvisning af at genoptage sagen.

Klagerens krav er således forældet forud for klagen til Nævnet.

Til støtte for denne vurdering henviser selskabet til Nævnets afgørelse i sag 96014, hvor Nævnet tilsvarende fandt, at en forelæggelse for en lægekonsulent udgjorde en realitetsbehandling af en sag, hvilket afstedkom en ny 1-årig forældelsesfrist i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum. Kendelsen fremlægges som bilag 11.

Sammenfatning

Sammenfattende er det selskabets vurdering, at klagerens krav forældede senest den 15. februar 2022, hvorfor kravet var forældet forud for klagen til Nævnet."

Klageren har i mail af 25/9 2022 til nævnet bl.a. anført:

Ankenævnet for Forsikring

5.

98600

"Tak for Deres fremstilling af min sag. Jeg var ikke klar over klagefristerne i min sag og jeg havde ikke nogen udtalelse vedr. méngraden i min sag andre end Tryg Forsikring. Jeg var usikker vedrørende mine bilag fra Undersøgelsen på [hospital], og ortopædkirurgerne og bilag fra fysioterapeuterne var dokumenter, der kunne beskrive méngraden. Derfor har jeg indsendt min klage for sent. Jeg skal betale for mine sko, og ekstra såler samt behandlinger selv."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af røntgenundersøgelse fra hospital af 17/1 2007 fremgår bl.a.:

"Røntgen af højre fod

Der ses næsten udisloceret tværfraktur svarende til distale phalanx af 3. og midtphalanx af 4. tå. Svarende til 5. DIP-led ses der en knogledestruktion involverende det meste af midtphalanx og ostit kan mistænkes. Der ses generelt lettere halisterstisk knoglestruktur.

RD:

Fractura phalangis distalis digiti pedis 3 dextri

Fractura phalangis intermed. Dig. Pedis 4 dx.

Ostitis dig. Pedis 5 dx."

Af journalnotat fra hospital af 11/6 2015 fremgår bl.a.:

"DIAGNOSE: pseudoartrose, hø. fod.

...

GENEREL ANAMNESE:

L17 Sympt/klage fra fod/tæer

Kommer mhp vurdering for gener fra hø. forfod, og havde fraktur af 3-5. tå. Fået pseudoartrose svt. 5. tå, og pt. fortæller at hun i 2011, var på Middelfart Sygehus, hvor man anbefalede evt. operation v. forværring af gener.

Har fået til GLA: D træning, og gået at vide hun har dårlig gangafvikling, formentligt sekundært til traumet.

Ligeledes generet af hælsore samme fod, og kan intermitterende føle at smerter trækker op i selve benet.

Obj: Diffus ømhed over udsiden af hø. forfod, desuden ømhed svt. Tilhæftningen for fascia plantaris."

Af røntgenundersøgelse fra hospital af 20/7 2016 fremgår bl.a.:

"Røntgen af højre fod med alderssvarende forandringer sv.t. MTP-leddene. Ingen udtalt artrose, ingen synlig pseudoartrose. Der synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå."

Af brev fra selskabet til klageren af 13/1 2017 fremgår bl.a.:

"Vi har brug for yderligere oplysninger

Før vi kan tage stilling til, om vi kan genoptage din skadesag, beder vi dig indhente skriftlig lægelig dokumentation for, at skaden er forværret. Det kan fx være journaloplysninger fra sygehuse eller

Ankenævnet for Forsikring

6.

98600

egen læge, fra sagen blev afsluttet og frem til i dag. Derudover er det vigtigt for vores vurdering, at du med egne ord beskriver dine gener."

Af mail fra selskabet til klageren af 7/10 2020 fremgår bl.a.:

"Ifølge aftale sendes vores fra 2017 vedr. anmodning om genoptagelse af sagen."

Af mail fra klageren til selskabet af 21/1 2021 fremgår bl.a.:

"Vedr. genoptagelse af ulykkesskade nr. [...]"

Jeg har fået flere smerter i højre forfod og udgifter til behandling, og vedlægger brev samt bilag: 2,6,7,8,9,10,11,12 og 13"

Af brev fra klageren til selskabet dateret den 18/1 2020, modtaget af selskabet den 21/1 2021, fremgår bl.a.:

"De sidste 5 ½ år har jeg haft tiltagende smerter under hele højre forfod, mellemfoden når jeg belaster foden ved gang og cykling. Især under højre fods 4. og 5. tås grundphalanx, mellemfod. Det føles som om jeg går på en bule under foden. For ca. 5 – 6 år siden fik jeg en hælsore (bilag 7) og begyndte at overbelaste svangfodsen, højre hæl, indersiden anklen og indersiden højre knæ, når jeg gik. For ca. 2 år siden begyndte jeg at blive øm i storetåen. Min fysioterapeut [...] mener ikke, at jeg kan afvikle over 4. og 5. tå, når jeg går. De sidste 4-5 år har jeg haft brænden i forfoden, når jeg skulle sove. Jeg har brug is, Voltaren forte og panodil for at hjælpe på smerterne især om aftenen. Hvis jeg har belastet foden for meget.

Fra 2008 fik jeg ordineret indlæg med forfodspelotte og svangstøtte. Disse indlæg hjalp godt på smerterne indtil 2015, hvor jeg fik hælsore (bilag 7) Herefter har bandagisten haft problemer med at tilpasse indlæggene og det har været meget belastende. For 2 år siden mente bandagisten, at jeg skulle søge om en gængesål. Jeg har fået en gængesål på et par [...] sko i 2020. Den er meget stiv og hjælper ikke nok uden en støddabsorberende indlægssål. Jeg fik schokwave og laser på foden i 2015, i 2017 schokwave og laser, samt laser i 2020 på højre fod.

I 2015 fik jeg en henvisning til Ortopædisk Klinik på [hospital] (bilag 8, 9 og 10). Jeg fik et behandlingsforslag med udspænding af senerne under højre fod og medicin, ibuprofen 400mg i 2-3 uger samt indlæg i sko. Desuden skulle jeg holde foden i ro. Rgt. Viste følger efter brud i grundphalanx, og 4. tåens brud var groet lidt skævt sammen. Ortopædkirurgen foreslog, at jeg fik massage på foden og afprøvede en MBTsko. Ortopædkirurgen sagde, at jeg skulle acceptere mine gener under højre fod.

I 2017 blev jeg henvist til Ortopædisk Klinik på [sygehus] af [hospital]. Kopi af behandlingsforslag vedlagt (bilag 11). Herefter schokwave ved fysioterapeut.

I 2019 blev jeg henvist til Ortopædisk klinik i [...]. Ortopædkirurg [...] skrev en henvisning til en gængesål og havde ikke andre behandlingsforslag. Han tog et rgt.billede med belastning af højre fod og en Mr. Scanning. (bilag 12) vedlagt. Han sagde, at jeg måtte acceptere de gener jeg havde i højre fod. Han forklarede, at jeg ikke havde nogen brud i foden, men Mr. Scanningen viste noget betændelse i slimsækkene mellem tærne.

Ankenævnet for Forsikring

7.

98600

Bandagist [...] ved [...] sagde, at hun kunne se på rgt.billedet fra 10.06.2020, at det falske led i 5. tå sad i mellemfoden, muligvis også 4. tåen, der er groet skævt sammen. Derfor er det måske vanskeligt at få tilpasset sålerne med forfodspelotte og svangstøtte? Hun har lavet en gængesål til et par af mine [...] sko. Jeg fik afslag på en hel sko med en gængesål ved kommunen. [...] mente, at det var min ulykkesforsikring, der skulle betale for en sko. Jeg synes ikke, at en gængesål alene hjælper på mine smerter i højre fod. Jeg mener, at jeg også skal have en stødabsorberende sål i skoen. Jeg skal selv søge om såler og sko ved kommunens sagsbehandler hvert år. Jeg har forsøgt at gå med MBT sko, som er vanskelige at gå med. Min gangfunktion er blevet værre de sidste 5-6 år."

Af afgørelse fra selskabet til klageren af 15/2 2021 fremgår bl.a.:

"Vi kan ikke genoptage din sag

Vi har modtaget dit brev, hvor du beder os om at genoptage din sag vedrørende ulykkestilfældet den 17. januar 2007.

Vores rådgivende lægekonsulent har set på din sag.

Vi har modtaget nye lægelige oplysninger fra dig. Du har fået konstateret hælspore, som ikke er nogen direkte ulykkesfølge af din skade.

Der er ligeledes ej heller dokumenteret brosymptomer fra 2006 frem til 2015.

Ingen årsagssammenhæng

Vi kan oplyse, at det er vores vurdering, at denne type skade ikke forværres over tid. Den forværring, som lægen oplyser, kan derfor ikke tilskrives hændelsen den 17. januar 2007, idet der ikke kan anses at være årsagssammenhæng mellem ulykken og de nye tilkomne gener.

Det er derfor ikke dokumenteret, at der er sket en forværring af de varige mén, hvorfor vi afslutter sagen. Du har vedlagt lægelige oplysninger fra sygehus."

Af mail fra klageren til selskabet af 11/5 2021 fremgår bl.a.:

"Hvad mener I med brosymptomer? Den 17. januar 2007 fik jeg en 2 meter høj HTH dør ned over højre forfod og brækkede 3.,4., og 5. tæer tæt på mellemfoden. I efteråret/vinteren 2014 begyndte jeg at få flere smerter i grundphalanx og mellemfoden på 3.4. og 5. tæer på højre fod, når jeg gik og cyklede. Min fysioterapeut [...] mener ikke, at jeg kan afvikle over 4. og 5. tå og derfor overbelaster jeg storetåen og svangsenen. I dag har jeg fået flere smerter især i 5.tås grundphalanx/mellemfoden, hvor jeg har et brud, der ikke er helet op(pseudoartrose), og i 4. tås grundphalanx og 3. tås grundphalanx. Det føles som om jeg går på en bule (muligvis fordi 3.,4., og 5. tæers grundphalanx er faldet ned i forbindelse med ulykken. De sidste 4-5 år har sålerne med forfodspelotte og svangstøtte ikke virket godt nok."

Af mail fra selskabet til klageren af 28/5 2021 fremgår bl.a.:

"Vedr. brosymptomer

Ulykkesforsikring sætter som krav, at der foreligger dokumentation for brosymptomer i journalen for hele perioden, her er der tale om, at der ingen oplysninger er fra perioden 2006-2015.

Ved brodannende symptomer forstås symptomer, der 'danner bro' mellem en ulykke og de senere konstaterede gener. Brosymptomerne opstår i forbindelse med skaden eller umiddelbart derefter og varer ved hele sygdomsperioden.

Det vil sige, at der løbende skal være notater, som beskriver og dokumenterer dine gener fra højre fod. Foreligger der ikke dokumentation for brosymptomer, er der ud fra en forsikringsmedicinsk vurdering tale om mangelfuld dokumentation, hvorved der ikke er dokumentation for sandsynlig årsagssammenhæng, hvorfor der ikke kan ydes genoptagelse af sagen."

Af klage fra klageren til selskabet af 28/2 2022 fremgår bl.a.:

"Jeg henviser til Deres brev af den 23. november 2021 og den 28. maj 2021. Jeg vil gerne have min sag set igennem ved kvalitetsafdelingen. I september måned 2014 begyndte jeg at få flere smerter under hele højre forfod, mellemfoden, når jeg belastede foden ved gang og cykling. Jeg kan mærke, at min skade under højre fods 3. og 4. grundled og 5. tå mellemfod, hvor jeg har fået konstateret et fejlhelet brud er blevet værre. I 2014 begyndte jeg at overbelaste svangfodsen, indersiden højre hæl og højre knæ. Min fysioterapeut [...] mente ikke, at jeg kunne afvikle over 4. og 5. tå. På højre fod. Jeg fik ordineret formstøbte såler med svangstøtte og forfodpelotte til at gå med ude og formthotics såler til at gå med hjemme i 2008. Især om aftenen har jeg smerter under 4. og 5. tå og brænden i forfoden. Jeg vedlægger bilag 2-6 fra fysioterapeut og bandagist."

Af klagesvar fra selskabet til klageren af 29/3 2022 fremgår bl.a.:

"I din henvendelse angiver du, at du er utilfreds med, at vi har afvist at genoptage din sag. Du har anført, at du siden september måned 2014 har fået flere smerter under hele højre forfod, mellemfoden, når du belaster foden ved gang og cykling. Du har også anført, at du især om aftenen har smerter under 4. og 5. tå og en brændende fornemmelse i forfoden.

På baggrund af din henvendelse har vi foretaget en fornyet gennemgang af din sag.

Efter vor gennemgang, finder vi desværre ikke anledning til at ændre afgørelsen.

Vores vurdering

Af sagens oplysninger fremgår det, at vi den 26. februar 2008 udbetalte godtgørelse svarende til et varigt mén på 5 % som følge af ulykken. Méngraden blev fastsat på baggrund af, at du havde smerter og stivhed i dine tæer.

I januar 2017 kontaktede du os med henblik på at få sagen genoptaget. Derfor sendte vi dig den 13. januar 2017 et brev, hvor vi bad dig om at indsende dokumentation for, at dine gener var forværrede.

Herefter hørte vi ikke fra dig, førend du den 7. oktober 2020 igen kontaktede os med henblik på at få sagen genoptaget. I samme anledning sendte vi dig et tilsvarende brev som i 2017.

Den 21. januar 2021 fremsendte du oplysninger til sagen, herunder en redegørelse for dit forløb vedrørende smerterne i din fod, samt journaler fra diverse behandlere.

Vi afviste den 15. februar 2021 at genoptage din sag med henvisning til, at der ikke var årsags-sammenhæng mellem ulykken og forværringen af dine gener.

Den 11. maj 2021 sendte du en mail med spørgsmål til vores afgørelse. Disse spørgsmål besvarede vi den 28. maj 2021.

Herefter hørte vi ikke fra dig igen vedrørende sagen, førend du den 28. februar 2022 henvendte dig til Kvalitetsafdelingen.

Af din redegørelse af hændelsesforløbet dateret den 18. januar 2020 fremgår det blandt andet, at du igennem 5 ½ år havde oplevet tiltagende smerter under din højre forfod, at du 5-6 år tidligere fik en hælspre, at du 2 år tidligere begyndte at blive øm i storetåen, og at du de sidste 4-5 år havde haft en brændende fornemmelse i forfoden, når du skulle sove.

Tilsvarende fremgår det af din redegørelse, at du i 2015 var på ortopædkirigisk klinik på grund af smerterne, og at du gentagende gange herefter er blevet henvist til ortopædkirurgiske klinikker på grund af smerter i din fod.

Af journalen fra [sygehus] fremgår det, at du ved røntgen den 20. juli 2016, fik konstateret, hvad der 'synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå'.

Af din journal fra fysioterapeuten fremgår det, at det den 10. oktober 2016 er noteret, at du igennem 2 år har haft påvirkning af facia plantarissenen.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, at krav i anledning af en forsikringsaftale forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog § 29, stk. 2-6.

Af forsikringsaftalelovens § 3, fremgår det, at forældelsesfristen er 3 år fra man vidste eller burde have vidst, at man havde et krav.

Dette tidspunkt er efter praksis fra Ankenævnet for Forsikring det tidspunkt, hvor skaden havde vist sig på en sådan måde, at du havde rimelig anledning til at anmelde kravet til os.

Af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum, fremgår det, at krav, der er anmeldt inden forældelsesfristens udløb, tidligst forældes 1 år fra vi helt eller delvist afviste kravet.

Forældelsesfristen i henhold til forældelseslovens regler skal efter vores opfattelse senest regnes fra 20. juli 2016, da du ved røntgenundersøgelse fik konstateret, at 'Der synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå', idet du fra dette tidspunkt måtte være bekendt med, at der kunne være en sammenhæng med dit tidligere ulykkestilfælde mod foden.

Det betyder, at dit krav i henhold til forældelseslovens regler forældes senest den 20. juli 2019.

Ankenævnet for Forsikring

10.

98600

Vi bemærker i den forbindelse, at der er notater fra din fysioterapeut vedrørende smerter fra foden helt tilbage fra 2011.

Vi afviste, som nævnt tidligere, at genoptage din sag den 15. februar 2021, efter vi havde haft sagen forelagt for vores lægekonsulent. Dermed afviste vi denne dato dit krav.

Det betyder, at dit krav om genoptagelse af din sag forældede den 15. februar 2022, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum. Dit krav var således forældet, da du den 28. februar 2022 henvendte dig til os i Kvalitetsafdelingen.

Når et krav er forældet, betyder det, at man ikke længere kan gøre sit krav gældende imod den, man mener at have et krav imod.

På baggrund af ovenstående må vi således fastholde, at vi ikke kan genoptage din sag, idet dit krav er forældet."

Nævnet udtaler:

Klageren kom til skade med sin højre fod den 17/1 2007. Hun fik den 26/2 2008 udbetalt godtgørelse svarende til 5% varigt mén. Hun anmodede den 13/1 2017 om genoptagelse. Selskabet bad den 13/1 2017 om yderligere oplysninger. Selskabet genfremsendte den 7/10 2020 anmodningen om yderligere oplysninger. Klageren fremsendte den 21/1 2021 lægelige oplysninger. Selskabet afviste den 15/2 2021 at genoptage sagen under henvisning til manglende årsagssammenhæng. Klageren klagede, og selskabet fastholdt den 29/3 2022 afgørelsen og anførte, at kravet var forældet.

Klageren ønsker yderligere erstatning. Klageren har anført, at hun ikke var klar over fristerne, og at hun var usikker vedrørende sine bilag.

Selskabet har anført, at selskabet afviste klagerens krav den 15/2 2021, at den 1-årige tillægsfrist skal regnes fra denne dato og at klagerens krav derfor var forældet den 15/2 2022.

Af selskabets afgørelse af 15/2 2021 fremgår det, at selskabet afviser at genoptage klagerens sag under henvisning til manglende årsagssammenhæng.

Ankenævnet for Forsikring

11.

98600

Af selskabets brev af 29/3 2022 fremgår det, at "Forældelsesfristen i henhold til forældelseslovens regler skal efter vores opfattelse senest regnes fra 20. juli 2016, da du ved røntgenundersøgelse fik konstateret, at 'Der synes at være følger efter fraktur i grundphalanx på 3., 4. og 5. tå', idet du fra dette tidspunkt måtte være bekendt med, at der kunne være en sammenhæng med dit tidligere ulykkestilfælde mod foden. Det betyder, at dit krav i henhold til forældelseslovens regler forældede senest den 20. juli 2019. ... Vi afviste, som nævnt tidligere, at genoptage din sag den 15. februar 2021, efter vi havde haft sagen forelagt for vores lægekonsulent. Dermed afviste vi denne dato dit krav." Det betyder, at dit krav om genoptagelse af din sag forældede den 15. februar 2022, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. punktum ... På baggrund af ovenstående må vi således fastholde, at vi ikke kan genoptage din sag, idet dit krav er forældet."

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for ulykkesforsikringen. Efter nævnets praksis er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at fremsætte kravet til selskabet.

Nævnet finder, at den 3-årige forældelsesfrist senest løber fra den 20/7 2016 – hvor klageren fik sin fod røntgenundersøgt – hvorfor klagerens eventuelle krav efter denne regel er forældet forud for indbringelsen af sagen for nævnet den 17/8 2022.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristen udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at selskabet helt eller delvist afviser kravet.

Nævnet finder, at den 1-årige tillægsfrist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt., senest løber fra selskabets afgørelse den 15/2 2021. Klagerens eventuelle krav var derfor forældet forud for indbringelsen af sagen for nævnet den 17/8 2022.

Ankenævnet *for* Forsikring

12.

98600

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand